

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei „Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

„Singura mea veselie este Dumnezeu”

Sfântul Cuvios Siluan
Athonitul, *icoană*

În copilărie sufletului meu îi plăcea să cugete cum s-a înălțat Domnul la ceruri pe nori și cum au văzut această înălțare Maica lui Dumnezeu și Sfinții Apostoli. Dar când am pierdut harul lui Dumnezeu (în anii tinereții mele), sufletul meu s-a sălbăticit și a căzut în robia păcatelor și arareori îmi mai aduceam aminte de Înălțarea Domnului. Mai apoi însă, sufletul meu și-a cunoscut păcatele lui și am fost cuprins de mare mâhnire pentru că am întristat pe Domnul și mi-am pierdut îndrăzneala la Dumnezeu și la Maica lui Dumnezeu; îmi era scârbă de păcatele mele și am luat hotărârea de a intra în mănăstire ca să mă rog lui Dumnezeu pentru ca Domnul Cel Milostiv să-mi ierte păcatele mele. După încheierea serviciului militar am venit în mănăstire și curând după aceasta m-au năpădit gândurile și ele mă alungau din nou în lume să mă căsătoresc; dar mi-am spus cu hotărâre în suflet: „Voi muri aici pentru păcatele mele”. Și m-am apucat să mă rog cu tărie ca Domnul să-mi ierte mulțimea

păcatelor mele. După o vreme m-a năpădit duhul deznădejdiei: mi se părea că Dumnezeu m-a lepădat cu totul și nu este mântuire pentru mine, ci în suflet se vede limpede o pieire veșnică. Simțeam în suflet că Dumnezeu este nemilostiv și neînduplecat. Această stare a durat un ceas sau ceva mai mult. Duhul acesta era atât de copleșitor și chinuitor, că este înspăimântător și numai să-mi aduc aminte de el. Sufletul n-are putere să-l îndure multă vreme. În aceste minute poți să pieri pentru vecie. Domnul Cel Milostiv a îngăduit ca duhul răului să ducă o astfel de luptă cu sufletul meu. A trecut puțin timp; m-am dus la biserică pentru vecernie și, privind la icoana Domnului, am spus: „Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-mă pe mine păcătosul!” Și o dată cu aceste cuvinte, am văzut în locul icoanei pe Domnul viu și harul Sfântului Duh a umplut sufletul meu și tot trupul meu. Și așa am cunoscut prin Duhul Sfânt că Iisus Hristos este Dumnezeu și am fost cuprins de dorința dulce de a suferi pentru Hristos. Din clipa în care am cunoscut pe Domnul, sufletul meu e atras spre El și nimic nu mă mai veselește pe pământ. Singura mea veselie este Dumnezeu. El e fericirea mea, El e puterea mea, El e înțelepciunea mea, El e bogăția mea.

(Cuviosul Siluan Athonitul, *Între iadul deznădejdiei și iadul smereniei*)